

IN MEMORIAM
PROF. DR. SC. STOJAN VRLJIĆ
(1950. - 2012.)

Kada do nas dopre vijest o smrti čovjeka kojega smo poznavali, gotovo se svakodnevno s njim družili i poslovno i privatno, za trenutak ostanemo nijemi, a u nama se javi nevjerica: zar je moguće, otkuda tako odjednom, iznenada.

Profesor dr. sc. Stojan Vrljić rođen je 28. travnja 1950. godine u Bogodolu kod Mostara. Pučku školu polazio je u Vođincima (Vinkovci) i na Širokom Brijegu, a gimnaziju na Širokom Brijegu. Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 1974. godine završio je studij hrvatskog jezika i književnosti (kao A predmet) i ruski jezik i književnost (kao B predmet). Poslijediplomski studij završio je 25. ožujka 1980. godine na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Magistrirao je na temu: *Lingvostilistička analiza ruskog prijevoda Andrićeve Na Drini ćuprija*. Disertaciju s naslovom *Kontrastivna lingvostilistička analiza njemačkih verzija iz opusa Ive Andrića* obranio je 22. prosinca 1988. godine, na Sveučilištu u Zagrebu.

Radio je kao profesor hrvatskog jezika neprekidno od 1. ožujka 1974. godine. Najprije je bio profesor u srednjoj školi u Uskoplju, Bugojnu i Rottweilu (SR Njemačka). Nakon povratka iz inozemstva radio je kao profesor hrvatskog jezika na Pedagoškom fakultetu Sveučilišta u Mostaru. Na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Mostaru predavao je Stilistiku, Poredbenu slavensku gramatiku i Uvod u teoriju jezika. Od 2003. godine nositelj je kolegija Morfologija hrvatskoga standardnog jezika, Sintaksa hrvatskoga standardnog jezika, Jezik u funkciji umjetnosti i Poredbena slavenska gramatika na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Splitu. Također, predavao je i na poslijediplomskom znanstvenom studiju "Jezici i kulture u kontaktu".

Znanstvena djelatnost dr. sc. Stojana Vrljića može se podijeliti u više cjelina i čine je njegovi znanstveni radovi otisnuti u knjigama, časopisima i sudjelovanjima na brojnim skupovima i rad u uredništvu. Bio je mentorom pri izradi diplomskih radova većem broju studenata.

Tijekom svoga radnog angažmana profesor Vrljić je potvrdio i svoje organizacijske sposobnosti. Dužnost dekana Pedagoškog fakulteta Sveučilišta u Mostaru obavljao je od 1992. do 2000. godine. Kao dekan izvršio je transformaciju Pedagoške akademije u Pedagoški fakultet Sveučilišta u Mostaru. Povodom 25. obljetnice Sveučilišta u Mostaru dodijeljeno mu je posebno priznanje u znak zahvalnosti za očuvanje i razvitak Sveučilišta u Mostaru.

Stojan je 13. travnja krenuo na put. Umjesto na taj put, Stojan je otputovao onamo "odakle ni jedan putnik s tih granica više se ne vraća".

Otišao je tiho, samozatajno, kako je i živio posljednjih godina.

Njegov život, međutim, nije bio tiha bonaca; štoviše, bio je buran i ispunjen nizom odgovornih dužnosti koje je obavljao dugi niz godina, od studentskih

dana, kada je, kao sudionik Hrvatskoga proljeća odležao mjesec dana tamnice s još mnogim "proljećarima", do kasnije političke aktivnosti ratnog mostarskog gradonačelnika i sveučilišnoga nastavnika.

Kada se ratni vihor nadvio i nad Mostar, pokojni je Stojan obnašao tešku i odgovornu zadaću kao gradonačelnik Mostara, te predsjednik HVO-a toga grada. Mi koji smo taj rat preturili preko svojih glava znamo kako je to bilo surovo i teško vrijeme, ali je naš Stojan s punom odgovornošću i požrtvovnošću obavljao i tu svetu zadaću.

Ipak, predanost radu sa studentima nadjačala je politički angažman pa je 1992. godine izabran za dekana Pedagoškog, a kasnije Filozofskog fakulteta, koju je zadaću obavljao punih osam godina, sustavno radeći na tome da taj fakultet postane respektabilna odgojno-obrazovna visokoškolska ustanova, kakvu je danas imamo. Nakon prestanka dekanskog mandata, nastavio je rad na ovoj akademskoj ustanovi kao profesor, a od 2005. godine kao profesor na Filozofskom fakultetu u Splitu, te gostujući profesor na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Mostaru.

Kao pisac bio je samokritičan pa vjerojatno zbog toga i nije napisao onoliko koliko je mogao i znao, ali je u svojim knjigama o Andriću ipak ostavio građu koja našega nobelovca osvjetljava u jednome posebnom svjetlu. Vjerojatno je još ponešto imao u svojim rukopisima, ali smrt je bila brža – ugrabila ga je u 62. godini života, u naponu stvaralačke snage.

Stojan će nedostajati – i studentima i kolegama, ali zasigurno najviše svojoj obitelji. Ostat će praznina u srcima, ali i sjećanje na Stojana. Ostat će još mnoge neispisane stranice, ali će one koje je ispisao za svoga života svjedočiti o njemu kao o čovjeku koji je iza sebe ostavio trajne, prepoznatljive znakove pored ovoga smrću ograničenoga puta prema vječnosti, kamo idemo i mi koji smo ostali iza njega. Hvala mu za sve ono što nam je u svome relativno kratkom životu podario, a njemu neka pravedni sudac dadne nagradu za sva njegova djela na ovoj zemlji. Neka mu dragi Bog dadne pokoj vječni u slavi nebeskoj.

Marko Dragić